

INTRODUKTION

Anna-Lisa Ekelund, numera sedan länge boråsare, är född i snapp-hanebygden i nordöstra Skåne. Dit förlägger hon det huvudsakliga händelseförloppet i sin roman, *En källa av tårar*, och hon återger kärleksfullt bygden med alla dess smultronställen, bokskogar, blåsippbackar och småbrutna tegar. Några års perentes i livet tillbringar emellertid bokens huvudperson, Ylva, även i norra Tyskland, där hon möter sitt livs stora kärlek. Detta sker vid tiden strax före Första världskriget, men boken spinner över tidsintervallet från strax före sekelskiftet 1900 till strax efter Andra världskriget. Med stora penseldrag förbinder Anna-Lisa Ekelund elegant händelseförloppet ute i den stora världen med vad som samtidigt händer i Sverige, och inte minst vad som samtidigt händer Ylva. En stor mängd personer passerar i boken, kring vilka Ylva är navet; en del av dem får vi följa under lång tid.

Ylva är inte, som hennes namn kunde antyda, en varginna, utan tvärtom, som hon själv säger ”en undanskuffad, vek och känslig varelse”. Ett överlevnadssnille och en arbetsmyra kan tilläggas, och dessutom förlåtande, ibland långt utöver det rimligas gränser. Handlingen börjar tre årtionden före författarinnans entré på planeten, men fru Ekelund har etnologisk stenkoll på samhället och dess förändringar beträffande till exempel mat, kläder, möbler, bostäder och näringsfång under hela den aktuella tidsperioden. Med noggrannhet beskriver hon kvinnans underordnade villkor i ett samhälle av fattigdom, hunger och arbetslöshet, där Ylva plågas av överansträngning, sömnbrist, tandlossning och

ideliga oplanerade graviditeter. En dominant svärmor och en med tiden allt grisigare äkta make spelar centrala roller, och slutligen är Ylvas självförtroende så knäckt, att hon lever och överlever endast för sina barns och barnbarns skull.

En källa av tårar är Anna-Lisa Ekelunds romandebut; hon har tidigare publicerat noveller och poesi, också i bokform, och är en framstående medlem av Boråsbygds-Lyriker. Boken är en lika stark som sorglig historia, som ingen anständig människa kan läsa utan att få tårar i ögonen.

Fil.dr Bo Göran Carlsson